

KVINDESTEMMERETS-BLADET.

Oversigt over Stemmeretsarbejdet i de Lande, der med Danmark er indtraadt i Alliancen.

Udgivet af Kvindevalgretsklubben.

Led af: «International Woman Suffrage Alliance.»

Prisen fra Maj til December for Aaret 1907 er 1 Kr.

Bestilles gennem alle Postkontorer.

Frøken Lucina Hagman, Medlem af Rigsdagen i Finland (Landdagen) har paa Opfordring fra det bekendte Stemmeretsblad: »The Woman's Journal« (Boston) sendt en Selvbiografi, som vi tillader os at benytte, noget forkortet. Frøken Lucina Hagman har paa vor Anmodning sendt os sit Photographi, som her gengives. Det er vel værd at vide, hvorledes den Kvinde ser ud, som sidder i den første Rigsdag i Europa, der har aabnet sine Rækker for Kvindelige Rigsdagsmedlemmer, og som der er valgt til Formand for Petitionskomiteen, hvorfra følger, at hun hører til »Formændenes Raad«.

Et finsk Landdagsmedlem.

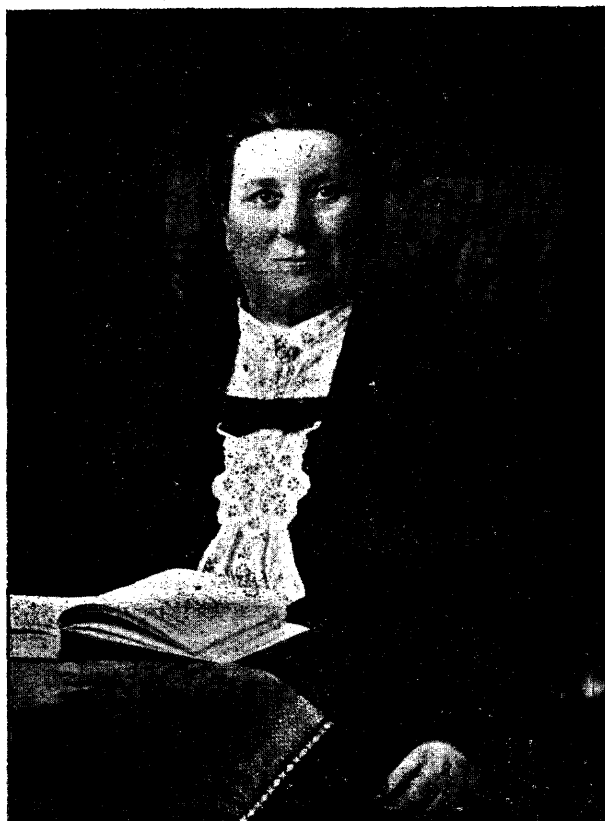
Af Lucina Hagmann.

»Jeg er født 1853. Min Moder var en opvakt og energisk Kvinde og min Fader en vel-begavet Embedsmand, der imidlertid satte mere Pris paa Jagtens Glæder end paa at passe sit Embede. Da dette Embede var den eneste Indkomstkilde for en Familie, i hvilken der var fire Børn foruden mig selv, var det selvfølgelig vor Moder, der maatte varetage de Embedet paahvilende Pligter. Saaledes fik jeg fra min tidligste Barndom en Forstaaelse af, hvorledes en Kvinde kunde arbejde og kæmpe for sine Børns Velfærd.

»Min Fader var en dygtig Jurist, og jeg følte en tidligt udviklet Interesse i at følge mine Forældres Diskussioner om vedtagne Bestemmelser mellem stridende Parter. Ogsaa lærte jeg hurtigt, at omendskønt Mænd kunde baade vredes og le ad en Kvindes Syn paa Sagen, blev dog hendes Meninger ofte de bestemmende.

»Jeg fandt en Dag paa min Faders Bord et aabent Brev til en Ven, i hvilket han til denne sørgmodigt beklagede, at jeg var født som Pige. Skønt jeg dengang var 8 Aar gammel, forstod jeg fuldkommen, hvad han mente og har ofte paa mit Livs Rejse maattet sande, hvor meget han havde Ret heri.

»Hvilke Vanskeligheder har jeg ikke maattet kæmpe mig igennem, fordi jeg var født Kvinde! thi en stupid og sneversynet mandlig Regering lagde Hindringer i min Vej paa hvert Trin henimod Dannelse og Udvikling, Hindringer, der ikke udgik fra min Skaber.

Fotografet af CARL KLEIN, Helsingfors.

»Alle højere Skoler var lukkede for mig som for alle unge Piger. Da jeg var 12 Aar gammel, flyttede mine Forældre Syd paa, og vi kom til at bo i Nærheden af Byen Vasa, hvor Staten nylig havde oprettet et Kvinde-seminarium med et fire Aars Kursus. Heri blev jeg optaget. Men efter tre Aars Forløb døde min Fader, og efter Landets Lov maatte min Moder ikke længere varetage hans Embedspligter, skønt hun i saa mange Aar havde vist sig fuldkommen i Stand dertil. Dette formindskede vor Indkomst, og Kampen, som havde været haard nok under vor bedste Tid, blev nu ti Gange værre.

»Gennem store Offre blev jeg sat i Stand til at afslutte mit Kursus paa Skolen, og derefter underviste jeg nogle Smaabørn. Mit Salær herfor var cirka 7 Kroner om Maa-neden.

»At friste Livet paa denne Maade var umuligt, og jeg søgte derfor Optagelse i Landets eneste Seminarium og blev sat i Stand

til at tage et afsluttende Kursus paa et Aar ved en af mine ældre kvindelige Venners Hjælp.

»Havde jeg end tidligt forstaaet, hvorledes Stat og Kommune satte et Uduelighedens Stempel paa den halve Del af Menneskeheden, voksede denne Forstaaelse med Aarene dog end mere. Jeg kunde ikke være blind for, at mit Køns Undertrykkelse ikke alene forarsagedes af Love og Institutioner, som kategorisk hæmmede al fri Vækst og al Stræben mod Uafhængighed, men at Kvinden baade i Offentligheden som ogsaa i det private Liv behandledes som en Underordnet og en Dumrian, som man ikke behøvede at tage Hensyn til.

»Det eneste Livsværk, som stod Kvinderne aabent, fandtes i Ægteskabet, og dette var saaledes ordnet af en uretfærdig og indviklet Lovgivning, at det tog al Myndighed fra Hustruen samt borttog al Mulighed til Handlefrihed i Ting, der angik hende selv saavel som hendes Børn og Ejendom.

Frøken Hagman fortæller nu, at hun i sit 22de Aar blev Bestyrer for en Forberedelses-Skole i en større By, og her i denne By var hun saa heldig at blive

indført i en højt dannet Familie, hvis righoldige Bibliothek indeholdt store Skatte. Her fik hun Adgang til litterære Værker af store reformstræbende Mænd samt til realistiske Bøger af de norske Digtere Ibsen og Bjørnson og andre Forfattere af højeste Rang. Hendes Moder flyttede nu til hende, og hendes yngste Broder, der var en glødende Beundrer af Hegel og Kant, kom ogsaa i Besøg hos dem og holdt en Række Foredrag for Kvinderne i Byen, i hvilke han udfoldede de mærkværdigste Teorier om Kvinder som en mellem-liggende Form for en Særart, der var bragt herved til Jorden i den Hensigt »at forhøje Livet« og »gøre Byrderne lettere« for dem, for hvis Skyld Livet var indstiftet — nemlig for Mændene.

»Jeg selv var naturligvis en af Tilhørerne«, fortsætter Frk. Hagman, »og jeg har altid været glad over at have været tilstede, fordi hine Foredrag var en æggende Spore til Disputer og Opposition mod disse naive Salon-